

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21198/2023
28.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Пецовски, адвокат из ..., против тужене „Addiko bank“ а.д. Београд, чији су пуномоћници Невена Марковић и Урош Алексић, адвокати из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2904/22 од 18.05.2023. године, у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против потврђујућег дела пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2904/22 од 18.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 47/21 од 07.10.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да отклони штету насталу на стану уписаном у лн. бр. .. КО ..., парцела број .., број зграде 1, ..., земљиште под зградом – објектом површине 3 ара 91м², градско грађевинско земљиште, ... земљиште уз зграду – објекат површине 1 ар 06м², градско грађевинско земљиште, укупне површине 4 ара 97м², својина приватна, обим удела сразмерно површини посебног дела бр. зграде 1, стамбено пословна зграда По1 Пр1 Сп1, објекат преузет из земљиштне књиге у Сомбору у улици ... у природи шестособан стан бр. посебног дела 1, први спрат, корисне површине 232м², својина приватна, власништво тужиле 1/1 дела зграде бр. 1 посебног дела 8 једно гаражно место шупа корисне површине 8м², власништво тужиле у целости односно 1/1 дела на начин да се изврше радови децидно набројани у изреци те пресуде под редним бројем 1 – 21, све у року од 15 дана од дана пресуђења или у истом року тужиле исплати новчани износ од 7.274.053,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиле накнади трошкове парничног поступка од 727.140,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2904/22 од 18.05.2023. године потврђена је првостепена пресуда у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву којим је тужена обавезана да отклони насталу штету на стану тужиле на начин да се изврше радови децидно набројани у изреци првостепене пресуде под редним бројем 1 – 21, док је у делу којим је тражено да суд обавезе тужену да у року од 15 дана тужиле исплати

новчани износ од 7.274.053,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате пресуда укинута без враћања првостепеном суду на поновно суђење. Преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да накнади трошкове парнице уместо 727.140,00 динара, износ од 1.069.740,00 динара. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу у коме је потврђена првостепена пресуда, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је пак учињена нека друга битна повреда Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по основу наслеђивања власник шестособног стана број посебног дела 1 површине 232м² који се налази на првом спрату у стамбено-пословној згради у ул. ... у ... и гаражног места – шупе у приземљу површине 8м². Испод тужилиног стана у приземљу се налази пословни простор бр. посебног дела 1, површине 184м² чији је власник АД „Новитет“ Нови Сад. Правни претходник тужене „Ниро алпе адриа банк“ је дана 31.03.2005. године, као купац, са АД „Новитет“ Нови Сад, као куподавцем закључила уговор о закупу предметног пословног простора. У току 2005. године тужена је извршила адаптацију и реконструкцију наведеног пословног простора за потребе свог пословања. У ту сврху је 16.06.2005. године сачињен главни пројекат број Е08/05 од стране АД „Студија“ Суботица, а инвеститор је био правни претходник тужене. У том пројекту је констатовано да је постојећа зграда конструктивно стабилна те је дат премер радова у ком је између осталог предвиђено рушење постојећег зида од пуне опеке као централног стуба и проширење постојећих отвора у зидовима од пуне опеке и прозорских отвора. Поступајући по поднетом захтеву правног претходника тужене, Општинска управа Одељење за комуналне послове Сомбор је 09.08.2005. године издала потврду пријаве радова за инвестиционо одржавање предметног пословног простора. Извођач радова „Инжињеринг“ д.о.о. Београд је пријавио почетак извођења радова Инспекторату рада Општине Сомбор 05.09.2005. године у којој пријави се наводи као предмет адаптација пословног простора према пројекту идејног решења. Након изведених радова правни претходник тужиле (ББ) је учила пуцање зидова у свим собама свог стана, појављивање пукотина, искривљивање довратка и др. Поводом тога је водила парницу против „Ниро алпе адриа банк“ која је окончана судским поравнањем П 731/06 од 27.03.2008. године. У току 2008. године наведена банка је извршила своју обавезу закљученог поравнања у погледу реновирања и адаптације тужилиног стана те је између њих 08.04.2008. године закључен уговор о закупу простора – дела стана али је исти уговор раскинут споразумом 03.07.2017. године. Међутим, оштећење у виду слагања и пукотина су се наставила у тужилином стану и након оправке коју је тужена односно њен правни претходник извршио 2008. године те да узрок оштећења није отклоњен. До назначених оштећења дошло је услед скраћивања зидова, отварања врата, склањања облоге око средњег стуба, проширења

пролаза, проширења прозора на фасади. Обављено је вештачење од стране вештака грађевинске струке Бранислава Радибратовића и Драгана Ризановића као и супер вештачење од стране Републичког завода за судска вештачења Нови Сад па је путем вештачења утврђено да оштећења на стану тужиле су наступила услед обављања назначених радова у пословном простору који користи тужена. Утврђено је да је узрок нарушене стабилности због изведених радова и назначено који радови би требали да се изведу да би се извршило санирање свих оштећења и дато је у посебним ставкама од 1 до 21 налаза и мишљења вештака. У току поступка прибављен је извештај вештака статичара, па је утврђено да је због изведених радова ослабљена конструктивна конструкција. Конструктивни елементи зграде су оштећени а утврђено је и колико би коштали радови да се изврши санација тих оштећења.

Сходно утврђеном чињеничном стању првостепени суд је на основу чл. 154, 155, 185. и 186. ЗОО обавезао тужену да отклони штету насталу на тужилином стану која је проузрокована на описани начин тако што ће извршити радове који су децидно набројани у изреци првостепене пресуде како би се објекат довео у стање у ком је био пре настанка штете. С обзиром да је постојао и алтернативни захтев суд је исти усвојио да тужиле уместо изведених радова тужена може исплатити одговарајући новчани износ од 7.275.053,00 динара колико би коштала оправка тј. санирање штете због изведених радова.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда у погледу основа одговорности тужене за настала оштећења на објекту и потврдио првостепену пресуду у том делу.

По оцени Врховног суда, правилно су поступили нижестепени судови када су закључили да у конкретном случају постоји одговорност тужене за насталу штету на објекту тужиле те да је тужена сходно цитираним прописима у обавези да ту штету отклони. Вештачењем је утврђено да постоји узрочно-последична веза између штете и изведених радова а које радове је изводила тужена (и њен правни претходник), а у налазу вештака је децидно наведено које радове треба извести да би се назначена оштећења санирала. Према члану 185. став 1. ЗОО прописано је да одговорно лице дужно је успоставити стање које је било пре него што је штета настала. Тужиле је изабрала да јој се назначена штета отклони предузимањем одређених радова, на шта има право па је правилно поступљено од стране нижестепених судова када је тужбени захтев тужиле у том делу усвојен и правилно је примењено материјално право.

Врховни суд налази да се не могу прихватити наводи из ревизије да у конкретном случају није утврђено узрочно-последична веза између штете која је настала на стану тужиле и радова који су од стране тужене изведени ради адаптације пословног простора који се налази у згради испод стана тужиле. Те чињенице су утврђене вештачењима, па је у току поступка је доказано који радови треба да се изврше да би се отклонио узрок штете по предметни објекат. Не могу се прихватити наводи да је пре него што је извршена адаптација постављен одређени метални стуб на место раније постојећег стуба те да није разјашњено да ли је исти стуб узроковао овакав настанак штете код тужиле, а ово из разлога што се ради о утврђеној чињеници а непотпуно утврђено чињенично стање не може представљати разлог због кога се ревизија може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић